

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku J. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.
o odsetki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 maja 2016 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 sierpnia 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek pełnomocnika skarżącego ustanowionego z urzędu o zasądzenie kosztów z tytułu udzielonej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację J. S. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 marca 2013 r., oddalającego odwołanie w przedmiocie ustalenia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy i wypłaty odsetek.

Skarga kasacyjna, wniesiona przez pełnomocnika ustanowionego przez ubezpieczonego, została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 85 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.) w związku z art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.). Wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczył na kwotę 14.845,06 zł.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ubezpieczony oparł na podstawie art. 398⁴ § 2 k.p.c., podnosząc, że jego żądanie wypłaty odsetek w związku z przyznaniem prawa do renty z tytułu okresowej niezdolności do pracy nie zostało w decyzji rozpatrzone w sposób dostateczny i wyczerpujący, a Sąd drugiej instancji bezpodstawnie uznał, że zachowanie terminu w ustaleniu ostatniej okoliczności uprawniającej do wydania decyzji było niezawinione przez organ rentowy i nie uwzględnił, iż w jego przypadku zapadł wyrok, a nie decyzja.

Kolejno ustanowiony w sprawie pełnomocnik z urzędu, na wezwanie Sądu Apelacyjnego z dnia 13 maja 2015 r., w kwestii zajęcia stanowiska co do celowości wniesienia w niniejszej sprawie skargi kasacyjnej, oświadczył, że „popiera wniesioną skargę kasacyjną z dnia 28 listopada 2014 r. i wniósł o zasądzenie kosztów udzielonej pomocy prawnej z urzędu, według norm przepisanych, które nie zostały uiszczone ani w całości, ani w części”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania albo gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie argumentów na uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 2015 r., IV CSK 613/14, niepubl.), więc - uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą na ocenę, że w sprawie występuje jedna z wymienionych przyczyn. Skarga kasacyjna ubezpieczonego nie czyni zadość temu wymaganiu w stopniu oczekiwanym od profesjonalnego pełnomocnika.

Uwzględniając to, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Oddalając zaś wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu, Sąd Najwyższy zważył, że czynność pełnomocnika skarżącego, ustanowionego z urzędu i wstępującego w miejsce pełnomocnika z wyboru, który sporządził skargę kasacyjną, polegająca tylko na złożeniu oświadczenia o popieraniu tej skargi, nie została przewidziana w § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 461) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), więc należy uznać, że nie stanowi pomocy prawnej, której koszty ponoszone są przez Skarb Państwa.